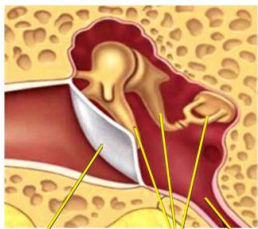

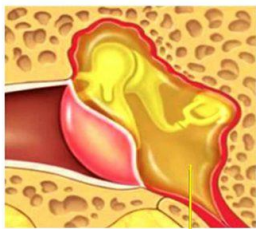

گوش میانی طبیعی

پرده‌ی گوش
شیپور استاش
استخوانچه‌های گوش

عفونت گوش میانی

مایع عفونی در گوش میانی
سنسومگ

عفونت گوش میانی

گروه هدف بیماران: بخش گوش - حلق - بینی

تهیه و تنظیم: مهسا شاهی کارشناس پرستاری

زیر نظر: دکتر لطفی رئیس بخش

تاریخ تهیه: ۱۴۰۰/۱۰/۲۷

تاریخ بازنگری: فروردین ۱۴۰۱

منابع: درسنامه برونسودارث

مترجم: مرضیه شبان و معصومه لطیفی

سایت مرکز:

www.imamreza.tbzmed.ac.ir

شماره تماس: ۰۴۱،۳۳۳۴۷۰۵۴

داخلی: ۳۰۵۱-۳۰۵۲

آموزش خود مراقبتی:

۱- لازم است در زمان استراحت سر کمی بالاتر از بدن قرار گیرد.

۳- در صورت جراحی چند ساعت پس از جراحی در صورت صلاحدید پزشک از مایعات استفاده کنید و در صورت عدم تهوع استفاده از رژیم نرم مانعی ندارد.

۴- عطسه سرفه و دهان با دهان باز باشد.

۵- از باد انداختن در گوش و فین کردن بپرهیزید.

۶- سر زمان تعیین شده توسط پزشک جهت معاینه مجدد مراجعه کنید تا وضعیت گوش کنترل شود.

۷- در صورت وجود پانسمان پس از جراحی مراقبت باشید پانسمان باز و خیس نشود.

۸- تا زمان اجازه پزشک مجاز به رفتن استخر و شنا نخواهید بود.

۹- ترشحات خونی و آبکی بدون بو ممکن از گوش خارج شود نگران نباشید در صورتی که این ترشحات زرد رنگ و بدبو باشد لازم است به پزشک مراجعه کنید.

۱۰- ممکن است احساس کنید در گوشتان مایع جمع شده یا گوش کمی سنگین و نبض دار است.

۱۱- احساس درد و تیر کشیدن در گوش که با مصرف مسکن طبق تجویز پزشک رفع می شود. ۶

تعریف بیماری:

نوعی عفونت دردناک گوش است. ناحیه ای در پشت پرده گوش بنام گوش میانی وجود دارد که اگر این فضا دچار عفونت شود، احساس گرفتگی و درد ایجاد می کند. طول مدت آن معمولا کمتر از ۶ هفته می باشد و از بیماری های شایع گوش میانی است. عفونت های گوش در هر سنی ممکن است اتفاق نیفتد اگر چه در کودکان شایعتر است.

علل و منشأ:

عواملی همچون باکتری ها و ویروس ها معمولا در این بیماری موثر هستند. ابتلا به آلرژی، سرما خوردگی شدید، عفونت گلو، آنفولانزا، عفونت سینوس ها، تورم لوزه ها و استنشاق دود سیگار از علل ابتلا به عفونت حاد گوش میانی است. همچنین عوامل ژنتیکی در این امر دخیل می باشد.

علائم:

علائم بالینی بسته به شدت عفونت می تواند متفاوت باشد. گوش درد وجود دارد که پس از سوراخ شدن خود بخودی پرده صماخ و یا برش جراحی آن درد گوش تسکین می یابد. خروج ترشحات بدبو از گوش، قابل مشاهده است و کاهش شنوایی در درجات مختلف وجود دارد. تورم قرمزی گوش قابل مشاهده است.

تشخیص بیماری:

معاینه گوش توسط پزشک بوسیله ابزاری بنام اتوسکوپ که با آن می تواند درون گوش را مشاهده کند و گوش از نظر تورم پرده صماخ، وجود ترشحات و... بررسی کند. انجام تستی به نام تمپانومتري که پزشک از نتیجه بدست آمده تشخیص می دهد آیا در گوش مایع جمع شده یا خیر و بررسی وجود پارگی در پرده گوش.

درمان بیماری:

با استفاده از آنتی بیوتیک های مناسب در اولین وضعیت معمولا عفونت بهبود می یابد. در صورت ادامه دار بودن بیماری عوارضی همچون عفونت استخوانچه های گوش، منزیت و آبسه مغزی ممکن است به وقوع بپیوندد. در صورت خروج ترشحات از یک آنتی بیوتیک موضعی استفاده می شود، در صورت عدم خروج ترشحات و سالم بودن پرده گوش از روش جراحی استفاده می شود که معمولا برای تسکین درد و پیشگیری از عوارض با ایجاد برش در پرده صماخ ترشحات خارج و درد تسکین می یابد.